Hobittilan Sanomat

Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n tiedotuslehti nro 137

2/2026 (syyskuu)

Lämpöä, värejä ja yhteisyyttä pimenevään syksyyn!

Syksy tekee tuloaan, ja kesän vehreys vaihtuu vähitellen kellastuviin lehtiin ja pimeneviin iltoihin. Vaikka haikeus saattaakin hiipiä mieleen, ei huolta! Meillä on toisemme ja syysmiittikin jo lähestyy. Ja vaikka emme syksyn aikana istuisi saman nuotion – tai lautapelipöydän – ääreen tarinoimaan, et ole koskaan yksin. Löydämme toisemme aina Vihreästä Lohikäärmeestä!

Kesän lämpöä ja jännittäviä seikkailuja pääset kyllä tunnelmoimaan vielä näin syksyn saavuttua tätä HobSania lukiessasi: Kuvia ja tunnelmia The Miitistä ja matkakertomus Ruotsin Forodrim-tapahtumasta.

Hyvää ja toiveikasta syyskautta teille kaikille – kohdataan miiteissä ja Vihreässä Lohikäärmeessä!

Päivi ”Titiuu” Marttila
Tiedotusvastaava / Hobittilan Sanomat

Hobittilan Sanomien toimituksen yhteystiedot: tiedotusvastaava@suomentolkienseura.fi

Yhdistysavain-palvelun sähköinen jäsenrekisteri

Suomen Tolkien-seura Kontu ry on siirtynyt käyttämään uutta sähköistä jäsenrekisteriä Yhdistysavain-palvelussa. Yhdistysavain-palvelussa jokaisen seuran jäsenen on mahdollista tarkastaa ja päivittää omat jäsentietonsa itse. Jos esimerkiksi osoitteesi tai sähköpostisi muuttuu, voit käydä korjaamassa sen suoraan rekisteriin ilman erillistä viestiä jäsensihteerille. Palvelusta voit myös kätevästi tarkastaa oman jäsennumerosi aina tarvittaessa.

Näin otat uuden rekisterin käyttöön:

1. Siirry Yhdistysavaimeen osoitteeseen: https://suomentolkienseurakontu.yhdistysavain.fi/
2. Seuraa sivuilla olevia kirjautumis- ja rekisteröitymisohjeita.
3. *Huom!* Jäsenrekisterissä oleva sähköpostiosoitteesi on se osoite, johon tämä Hobittilan Sanomat -lehti saapui. Käytäthän siis sitä kirjautuessasi.

Myös liittymislomake uusille jäsenille löytyy jatkossa täysin sähköisenä samasta osoitteesta. Joten jos tuttusi haluaa liittyä yhteisöömme, voit ohjata hänet suoraan ylläolevan linkin kautta mukaan.

Käyhän kurkkaamassa omat tietosi kuntoon, näin varmistat, että pysyt ajan tasalla ja mukana tulevissakin seikkailuissa!

Jäsenmaksu

Jäsenkausi on vuosittain 1.9.–31.8. Hallitus päätti kesän vaalikokouksessaan jäsenmaksut tulevalle kaudelle:

- Perusjäsenyys 22 euroa
- Perhejäsenyys 15 euroa
- Kannattajajäsenyys 44 euroa tai kannattajajäsenen itse valitsema tätä suurempi summa

Jäsenmaksun maksutiedot:

- Jäsenmaksun eräpäivä: 31. lokakuuta 2026
- Maksun saaja: Suomen Tolkien-seura Kontu ry
- Tilinumero: FI95 2001 1800 042742
- Viitenumero: Jäsennumero / yleinen viitenumero 31026273

Jäsennumeron voit tarkistaa Yhdistysavain-palvelun sähköisestä jäsenrekisteristä. Voit myös kysyä jäsennumeroasi jäsensihteeriltä (jasensihteeri@suomentolkienseura.fi). Perhejäsenten jäsenmaksut maksetaan mieluiten erikseen heidän omilla jäsennumeroillaan.

Jos maksat jäsenmaksun yleisellä viitenumerolla tai useamman (perhe)jäsenen jäsenmaksun samalla viitenumerolla, ilmoita jäsensihteerille (jasensihteeri@suomentolkienseura.fi) ja/tai rahastonhoitajalle (rahastonhoitaja@suomentolkienseura.fi) keiden jäsenmaksut on maksettu. Näin tiedot maksetuista jäsenmaksuista saadaan päivitettyä oikein jäsenrekisteriin.

Hallitus 2026–2027

Suomen Tolkien-seura Kontu ry valitsi Särsjärven leirikeskuksessa pidetyssä vaalikokouksessa kaudelle 1.9.2026–31.8.2027 puheenjohtajaksi Taru Heikkisen ja hallitukseen yhdeksän varsinaista ja kaksi varajäsentä.

Taru Heikkinen, puheenjohtaja
puheenjohtaja@suomentolkienseura.fi
Olen reilu nelikymppinen entinen hoitoalan-, nykyinen it-alan ammattilainen Helsingistä. Tolkienin tuotantoon tutustuin jo lapsena ja Hobitti olikin lapsuusaikani rakkain kirja. Sittemmin muu Tolkienin tuotanto on tullut hyvin tutuksi niin kirjallisuuden kuin elokuvienkin myötä.
Suomen Tolkien-seuraan ja Kontuun liityin 2000-luvun alkupuolella. Seuran hallituksessa olen vaikuttanut aiemmin useissa eri rooleissa sekä Suomen Tolkien-seurassa että edesmenneessä Verkkoyhteisö Kontu ry:ssä. Toimin nyt kolmatta peräkkäistä kautta puheenjohtajana.
Seuran tapahtumissa ja miiteissä pyrin käymään aina kun se vain on mahdollista, Helsingin kuukausitapaamisissa saatan myös silloin tällöin pistäytyä. Vapaa- ajalla suoritan YAMK-tutkintoa hyvinvointianalytiikasta, lenkkeilen koirani kanssa, katselen leffoja ja tv-sarjoja ja tapaan ystäviä.

Miikka Uotila, varapuheenjohtaja
varapuheenjohtaja@suomentolkienseura.fi
Tampereella asuva Smial Morelin jäsen. Olen ollut Suomen Tolkien-seuran ja Morelin jäsen jo parikymmentä vuotta. Tolkien-seurassa olen vuosien varrella toiminut useammassa eri nakissa. Tänä vuonna vallan ytimessä varapuheenjohtajana.

Eetu Hämäläinen, sihteeri

sihteeri@suomentolkienseura.fi

Olen pian seikkailuille tempaisevan iän saavuttava yhteiskuntatieteilevä linja-autonkuljettaja Joensuusta Tampereelta.

Hobitinkoloon putosin yksitoistavuotiaana ja sillä matkalla olen edelleen. Seuran jäsenenä piipahdin vuosina 1997-2001 ja heti kaksikymmentä vuotta myöhemmin liityin uudelleen jäseneksi.

Vapaa-ajastani merkittävä osa kuluu lukeminen parissa, huomaan. Jos olen urhea, laitan saappaat jalkaan ja menen metsään.

Susanna Saarinen , rahastonhoitaja

rahastonhoitaja@suomentolkienseura.fi

Aloitan kuudennen kauden hallituksessa, edelleen rahastonhoitajana samoissa tehtävissä. Alun perin löysin Tolkien-seuraan, kun lähikirjaston lehtihyllystä löytyneet Legolas-lehdet olivat niin hyviä. Opiskeluaikana Tampereella osallistuin smial Morelin toimintaan, valmistumisen jälkeen osallistuin Helsingissä harvakseltaan smial Brandagamban toimintaan. Nykyisin olen mukana Kuvastaja-palkinnon asiantuntijaraadissa. Olen puhdasverinen lukutoukka, fantasian lisäksi pidän mm. klassikoista ja romantiikasta. Harrastan myös käsitöitä.

Henna Hännikäinen , jäsensihteeri

jasensihteeri@suomentolkienseura.fi

Olen tosiaan siirtynyt nyt varajäsenyydestä suoraan jäsensihteeriksi. Juuri nimenomaan tämä Konnun oma Pesukarhu, jolla on monta rautaa tulessa, mutta nyt omat kiireet rauhoittuvat hieman, niin ehdin olemaan paremmin avuksi. Olen ollut 2004-2019 asti hyvin aktiivinen miittaaja, ennen kuin jouduin ottamaan pienen tauon, mutta nyt olen taas mukana tohinoissa, kuten kuvasta näkyy!

Tolkienin maailma on ollut minulle tuttua jo muksusta lähtien, mutta 2003vuodesta löydettyäni Käärmeen, se oli menoa! Rakastan kirjoja, elokuvia, fan fictionia ja etenkin kaikkea, mitä siitä on seurannut elämääni, esim. miitit, otukset, ja Sänkimies -kerhoa. Olen siis erittäin epäsäännöllisen säännöllisesti mukana Tolkien touhuissa, kunhan kiireiltäni ehdin.

Olen näytelmäkäsikirjoittaja (5 kantaesitystä, 1 tulossa) ja apulaisohjausta olen tehnyt 2020 vuodesta lähtien. Harrastan Tolkienin ja harrastajateatterin ohella partiota, Nuorisoseuratoimintaa, maatilatouhuja ja kaikkea muuta maan ja taivaan väliltä. Eli yliaktiivinen jokapaikanhöylä pesukarhu, jota kuvaillaan herkästi näin: ”Pesukarhu on mitä ihastuttavin seuraeläin, mutta luontainen uteliaisuus ja hävitysvimma koettelee jopa kaikkein eläinrakkaimmankin hermoja.”

Mervi Mäkelä , verkkomestari

webmaster@suomentolkienseura.fi

Kvaak! Nimeni on Mervi, joskin useampi ehkä tuntee Nerwendenä. Verkkomestarin roolissa nykyään pitkän tauon jälkeen – entisaikoina olen ollut silloisten molempien seurojen hallituksissa erinäisissä tehtävissä. Esiaikoina järjestin myös miittejä ja leffajonotuksia. Asustelen eteläisellä Pirkanmaalla koiran ja pienen kanalauman kanssa. Tolkienin lisäksi pidän erityisesti Robin Hobbin kirjoista ja niihin liittyvistä nettipiireistä minut löytää myös.

Päivi Marttila, Hobittilan Sanomien päätoimittaja

tiedotusvastaava@suomentolkienseura.fi

Olen ikuinen asioista innostuja Imatralta. Tolkienin maailman löysin vuonna 1980, kun olin 8-vuotiaana kesälomalla vesirokossa. Ukkini toi työpaikkansa viereisestä kirjastosta minulle luettavaa, paksuimmat kirjat, jotka löysi niin niissä riittäisi luettavaa pitkään. Yksi näistä tiiliskivikirjoista oli Taru Sormusten Herrasta, ja siitä tämä eskapismi Keski-Maahan sai alkunsa.

Konnun ja Vihreän Lohikäärmeen nettifoorumin löysin tammikuussa 2002, ja se on ollut kyllä yksi elämäni parhaimmista löydöistä! Konnussa minut tunnetaan myös nimellä Titiuu.

Yhdistyksen hallituksessa vastuualueeni on Hobittilan Sanomat.

Anna Saarimaa, turvallisuusvastaava

Olen aktiivinen Kontulainen jo vuodesta 2007.

Vuosien varrella olen järjestänyt useita miittejä ensin Verkkoyhteisö Kontu ry:n puolella ja yhdistymisen jälkeen Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n riveissä. Lisäksi olen toiminut yksittäisiä kausia muissa hallitusrooleissa. Viimeiset vuodet olen ollut turvallisuusvastaavana.

Hallitus- ja miittitoiminnan lisäksi olen ollut perustamassa kolmea uutta smialia, joista tällä hetkellä aktiivisesti toimii Ämyrilinna Hämeenlinnassa.

Konnussa erityisesti miittitoiminta on lähellä sydäntä ja miitit ovatkin usein vuoden kohokohtia.

Irl olen ympäristökasvattaja, joka harrastaa puutarhassa tonkimista, lautapelejä, pyöräilyä ja luonnon tarkkailua.

Kotoa löytyy puoliso, pieni rivi lapsia ja koira.

Jenni Komonen, hallituksen jäsen

Olen Jenni, keski-ikäinen tradenomi Järvenpäästä. Olen salaa lueskellut Kontua ainakin viisitoista vuotta ja nyt olen parin vuoden sisällä ensin rohkaistunut rekisteröitymään sivustolle, sitten liittymään Tolkien-seuran jäseneksi ja nyt tullut valituksi hallitukseen. Katsotaan mihin tämä vielä johtaa!

Aloitin Tolkienin lukemisen 9-vuotiaana ja meni neljännesvuosisata niin, että minulla ei ollut oikein ketään, jonka kanssa keskustella Keski-Maasta. Sitten lapseni kasvoivat tarpeeksi vanhoiksi ja löysin Konnun ja tiesin olevani kotona, vaikken vuorovaikutukseen uskaltanut vielä vuosiin.

Harrastan lukemista, kaupunkiviljelyä ja liian vähän liikuntaa. Jos voisin elää Keski-Maassa, asuisin Etelä-Gondorissa ja vaeltelisin kesäisin Imloth Meluin ruusutarhoissa.

Aarni Korhonen, hallituksen jäsen

Oon parikymppinen opiskelija, tätä nykyä Helsingistä. Tolkienin ja muun fantasiamaailman löysin alunperin äidin kautta, kuten myös Tolkien-seuran. Tämän kauden hallituksessa ilman tarkempaa roolia tutustumassa toimintaan.

Kaisa Linnasalo, arkistonhoitaja, varajäsen

arkisto@suomentolkienseura.fi

Olen helsinkiläinen lukutoukka. Tolkienin kirjat ovat olleet rakkaita jo lapsuudesta 70-luvun lopulta, jolloin äitini luki minulle tuolloin suomennetut teokset ääneen. Kontuun ja sitten Tolkien-seuraan päädyin noin 20 vuotta sitten. Olen ollut Smial Brandagamban jäsen lähes perustamisestaan lähtien ja aktiivinen miittailija. Lisäksi olen ollut Kuvastaja-raadissa jo 15 vuoden ajan. Vaikka työt haittaavat harrastuksia, niin päädyin viimein tarjoutumaan seuran varajäseneksi ja arkistonhoitajaksi.

Lotta Raatikainen, arkistonhoitaja, varajäsen
arkisto@suomentolkienseura.fi
Toisen polven tolkienisti, kahden smialin kansalainen, wanha parta seuran nykyisten aktiivien joukossa. Hallitusvastuussa kolmatta kertaa, tällä kierroksella arkiston ja kirjaston hoitoa opettelemassa.

Hallituksen ulkopuoliset vastuutehtävät:

Marianna Leikomaa, Kuvastaja-raadin puheenjohtaja
kuvastaja@suomentolkienseura.fi

Syysmiitti

Syysmiitti järjestetään Mallinkaisten leirikeskuksessa 9.-11.10.2026.

Ilmoittautuminen ja hinnat

Ilmoittautuminen alkaa 14.9. klo 18. Miittimaksujen eräpäivä on 30.9.2026.

Hinnat:

- 2 yötä jäsenille 25e, ei-jäsenille 35e
- 1 yö jäsenille 15e, ei jäsenille 25e
- Päivävierailumaksu 5 €

Vihreän Lohikäärmeen miittikeskustelusta löydät tarkemmat tiedot mm. jäsen- ja perhealennuksista, maksamisesta ja peruutusehdoista.

Lisätiedot ja linkki ilmoittautumiseen sekä miittimaksujen maksutiedot:
https://kontu.me/keskustelut/syysmiitti-mallinkaisilla-9-11-10-2026.7019/

Syysmiitin tapahtumapaikka
Mallinkaisten leirikeskus
Mallinkaisten rantatie 210
14140 Janakkala

Tulevat miitit

Vuosijuhlamiitti 2026	Kevätmiitti 2027
1.1.-4.1.2027 (pe-ma)	9.-11.4.2027

Ajantasaiset tiedot tulevien miittien ajankohdasta ja paikasta löydät Vihreän Lohikäärmeen Tulevat miitit -julkaisusta:
https://kontu.me/keskustelut/tulevat-miitit.6187/

Tulevia tapahtumia

Tove Janssonin kuvitukset J. R. R. Tolkienin Hobittiin

Maanantai 9.11. klo 18

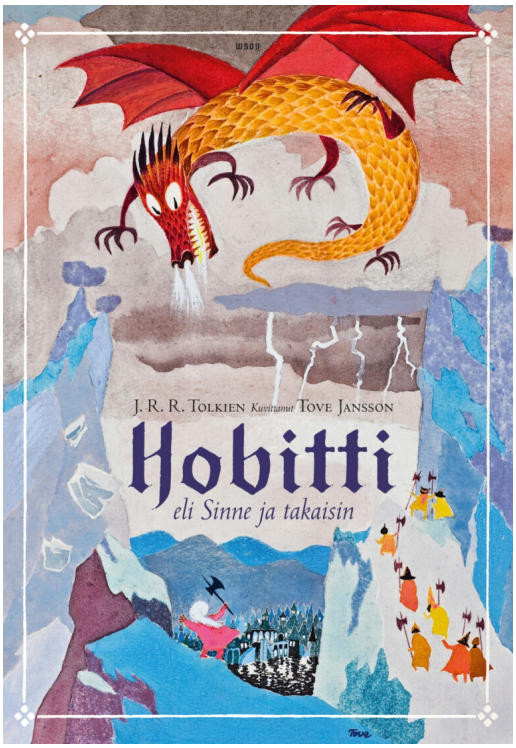
Töölön kirjasto, Tapahtumatila (4. krs), Topeliuksenkatu 6, Helsinki

Seuramme jäsen Sonja ”Heathertoes” Virta pitää Tove Jansson-seura ry:lle marraskuussa esitelmän, joka on avoin kaikille kiinnostuneille. Tai esitelmän pitäjän omien sanojen mukaan tilaisuuteen on ”vapaa pääsy myös kaikille hobiteille ja höpöteille”. Tapahtuman kuvaus:

> Miten Tove Janssonin kuvitukset J. R. R. Tolkien The Hobbit -fantasiakirjan ruotsinnokseen 1960-luvulla syntyivät? Millaisia kuvat ovat Janssonin muuhun tuotantoon suhteutettuna, ja miten ne vaikuttivat hänen myöhempiin töihinsä? Entä miten ruotsinnosten käännöshistoria vaikutti kuvitusten syntyyn? Suomessa ja Ruotsissa nämä kuvitukset ovat tuttuja, ja syksyllä 2026 ne julkaistaan vihdoin ensimmäistä kertaa englanninkielisessä laitoksessa. Tule kuulemaan arkistomateriaaleistakin paljastuva tarina kuvien synnyn takana!
>
> Sonja Virta, FM, on Tove Jansson -seura ry:n perustajajäseniä ja toimi sen historian ensimmäisenä tiedottajana. Hän on myös Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n entinen puheenjohtaja ja työstää väitöskirjaa Tolkien-suomennoksista Turun yliopistoon käännöstieteen oppiaineeseen. Janssonin Hobitti-kuvituksia hän on tutkinut vuodesta 2014 lähtien.
>
> https://helmet.finna.fi/FeedContent/LinkedEvents?id=helsinki:agqfmu3qxm

Tapahtumatiedotteen lisäksi Sonja ”Heathertoes” Virta on Vihreässä Lohikäärmeessä paljastanut meille ennakkoon jännittäviä asioita:

> Teille voin lisätä, että mulla on nyt sellaista arkistomateriaalia käytössäni, johon en aiemmin ole päässyt tutustumaan, koska eivät ole julkisesti saatavilla. Boel Westin on varmasti lukenut ne dokkarit, koska kirjoitti Hobitti-kuvituksista hyvän luvun Tove-elämäkertaansa, mutta hän on tuskin tiennyt, miksi ne dokumentit on Tolkien-näkökulmasta (ja siten Toven kuvitusten näkökulmasta) merkittäviä... Ja jos joku muu näitä materiaaleja on lukenut, niin eivätpä ole hekään tienneet. **Mutta minä tiedän.**
>
> https://kontu.me/keskustelut/tolkien-jansson.3497/post-301988



Tove Janssonin kuvittaman Hobitti-kirjan kansi. Kuva: WSOY
https://www.wsoy.fi/kirjat/hobitti-eli-sinne-ja-takaisin/

Kuvastaja-palkinnon finalistit 2026

Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n vuosittain parhaalle suomalaiselle fantasiaromaanille myöntämä Kuvastaja-palkinto jaetaan Helsingin kirjamessuilla torstaina 22.10.2026 klo 10.30.

Kuvastaja-palkinnon finalisteiksi pääsivät tänä vuonna seuraavat romaanit:

Emmi Itäranta: Lumenlaulaja (Teos)

Siri Kolu: Alle aallon (Tammi)

Vehka Kurjenmiekka: Jouka Lumisalon ihastumisoppi (Aula & Co)

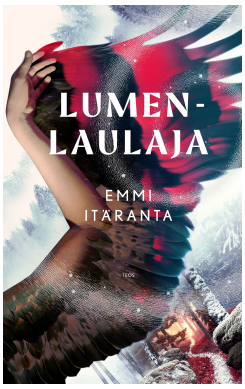
J.S. Meresmaa: Noidanlanka (Myllylahti)

Mari Renko: Pihlajapalatsi (WSOY)

Finalistit valittiin vuonna 2025 julkaistuista suomalaisista fantasiaromaaneista, jotka eivät olleet selkeästi lapsille suunnattuja satukirjoja. Äänikirjoina alun perin julkaistut romaanit ovat finalistikelpoisia painetun kirjan julkaisuvuoden mukaan. Muulla kuin suomen kielellä alun perin julkaistut romaanit ovat finalistikelpoisia suomennosvuonnaan.

Voittajan valitsee asiantuntijaraati.
Raadin puheenjohtaja: Marianna Leikomaa (marianna.leikomaa@gmail.com)

Kuvastaja-palkintoon liittyvät julkaisut seuran verkkosivuilla:
https://suomentolkienseura.fi/tag/kuvastaja/



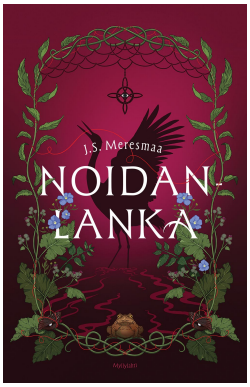
Emmi Itäranta:
Lumenlaulaja
siltala.fi/lumenlaulaja/



Siri Kolu:
Alle aallon
tammi.fi/alle-aallon/



Vehka Kurjenmiekka:
Jouka Lumisalon ihastumisoppi
aulakustannus.fi/jouka-lumisalon-ihastumisoppi



J. S. Meresmaa:
Noidanlanka
myllylahti.fi/noidanlanka/



Mari Renko:
Pihlajapalatsi
wsoy.fi/pihlajapalatsi/

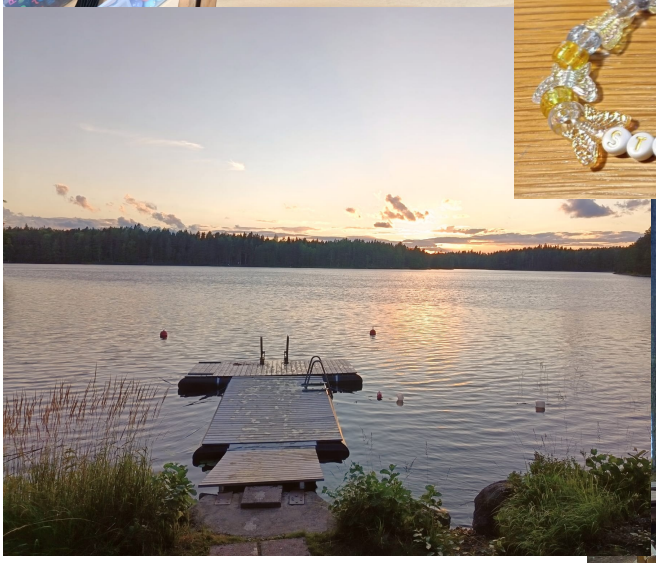
The Miitti 6.-9.8.2026

Seuran kesätapahtuma The Miitti järjestettiin elokuun alkupuolella Särsjärven leirikeskuksessa Padasjoella. Merkittävä tapaus: The Miittiä on vietetty jo neljännesvuosisata! Ensimmäinen järjestettiin vuonna 2002 Lemillä Kotalahdessa, nyt siis 25. kesämiitti.



The Miitissä oli 35 osallistujaa, iältään alakouluikäisistä reiluihin kuuskymppisiin. Ikäerot eivät haitanneet, kun löytyi yhteistä tekemistä ja kiinnostusta. Lautapelien äärellä, helmikorutyöpajassa askartelemassa, larppaamassa ja tanssimassa oli kaikenikäisiä miittiläisiä yhdessä. Lautapelit ovat suosittuja aina, miittien hittijuttu, ja tämän vuoden ykkönen taisi olla HeroQuest-lautapeli.







The Miitissä ohjelmassa on tietysti myös grillaamista, muurinpohjalettujen paistoa, uimista ja saunomista.

Itse en tohtinut uimaan mennä saunasta, ties vaikka vesi olisi ollut kylmää. Nuorempi väki, hobitin kokoiset, uivat kyllä ja vakuuttivat (huulet vain ihan vähän sinisinä): ”Ei vesi ole yhtään kylmää.”

The Miitissä huomioidaan vuoden ”pyöreitä vuosia” täyttävät seuran jäsenet. Tänä vuonna juhlistettiin kolmea kontulaista, vielä kerran onnittelut:
Hanna Kullanväärtti, eowynofmay ja Isilmírë!

Seuran toimintavuosi on 1.9.-31.8., siispä The Miitissä järjestettiin vuosittainen seuran vaalikokous. Kokouksessa valitusta uudesta hallituksesta voit lukea tästä HobSanista .

Teksti: Päivi ”Titiuu” Marttila
Kuvat: Taru ”Samooja” Heikkinen

Konnun hobittien matka Forodrimin 54-vuotisriemujuhlaan niin kuin sen näki yksi heistä



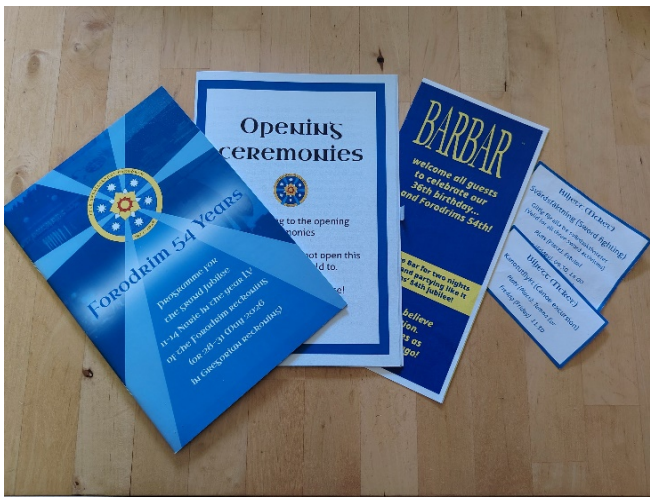
Vasemmalla majoitusrakennuksemme Andúnie, oikealla Moria alakerrassaan Bar Barbar. Välissä pilkottaa Barad-dûr eli wc- ja suihkurakennus.



Tapahtuma-alueen kartta

Keskiviikkona 27.5. 2026 meitä lähti neljä Konnun hobittia matkaan kohti merentakaista lännen maata. Lauttamatkan ja ei aivan kommelluksitta sujuneen bussimatkan päätteeksi saavuimme perille Vätternin itärannalla sijaitsevaan valtavaan Västerängin leirikeskukseen metsän, nurmikenttien ja vanhojen punaisten puurakennusten keskelle puoli seitsemän maissa torstai-iltana. Koska tilauskyytimme oli noin kolme ja puoli tuntia myöhässä, illan aikataulut olivat aivan sekaisin. Niinpä saatuamme ilmoittautumisen hoidettua ja kamppeemme rontattua mehevän nurmikon laidalla seisovan viehkon vanhan puutalon toisen kerroksen viihtyisään päätyhuoneeseen meillä olikin jo kiire vaihtaa päälle keskimaalaisempaa vaatetta ja pinkoa kohti eri maiden Tolkien-seuroja esittelevää paneelikeskustelua, johon seuramme virallisen edustajan Heathertoesin oli määrä osallistua.

Paneeli oli varsin lyhyt, varmaankin ajanpuutteen vuoksi, mutta me yleisön jäsenet saimme silti jonkinlaisen käsityksen Tukholman Tolkien-seura Fordodrimin, Saksan Tolkien-seuran, Unkarin Tolkien-seuran ja oman Suomen Tolkien-seuramme eroista ja ominaispiirteistä. Itselleni jäivät parhaiten mieleen Forodrimin feodaalinen hallintojärjestelmä (ei puhettakaan mistään äänestyksistä, Stora Rådet valitsee itse uudet jäsenensä), Saksan seuran ja sen tapahtumien valtava koko ja järjestelyissä liikkuvat rahasummat (he ovat joutuneet ulkoistamaan suurimpia tapahtumiaan, etteivät joutuisi maksamaan veroja niiden runsaasta liikevaihdosta) sekä Unkarin seuran status hyväntekeväisyysjärjestönä, minkä seurauksena ihmiset siellä voivat halutessaan ohjata prosentin maksamistaan veroista suoraan seuralleen.



Ilmoittautumisen yhteydessä jaetut infovihkoset ja osallistumislipukkeet



Paneelin jälkeen oli hoppu käväistä päivällisellä, sillä suklaanmaistelu oli alkamassa pian, emmekä me siihen ilmoittautuneet halunneet jäädä paitsi herkuista. Jännän makuisia ja perusteellisesti esiteltyjä erikoissuklaita olikin tarjolla ja osallistujat mitä ilmeisimmin nauttivat erilaisten makujen kokeilusta. Henkilökohtaisesti ihastuin suklaaseen, johon oli kuulemma käytetty koko kaakaohedelmää pelkän pavun sijaan.

Heti suklaatuokion jälkeen oli aika valmistautua viralliseen avajaisseremoniaan. Se alkoi Armenelosiksi nimetyssä suuressa ruokalarakennuksessa kynttilöiden valossa, jatkui pihalla, jossa meille luettiin katkelma Sormusten Herrasta ja josta laulavat haltiat sitten valopalloja kantaen viittilöivät meidät kulkueena mukaansa hämärille rantapoluille, ja huipentui Forodrimin kunkin enneadin eli yhdeksänvuotiskauden esitelleeseen seremoniaan rantakallioilla nuotion loisteessa. Aivan ongelmitta ei seremonia sujunut, hankaluuksia oli niin sähköisen äänentoiston kuin akustisen soittimenkin kanssa, mutta siitä huolimatta nuotiopaikalla oli viihtyisää. Pimeitä rantapolkuja takaisin Armenelosiin kuuman juotavan äärelle kulkiessamme pohdimme, että olisipa hupaisaa, jos Konnunkin miitti joskus pidettäisiin sellaisessa paikassa, jossa ihmiset voitaisiin houkutella jonnekin kaukaiselle tapahtumapisteelle ja sieltä pitäisi kaikkien sitten pimeän laskeuduttua haparoida takaisin kiemuraisia ja kivikkoisia polkuja pitkin.



Seremonia rantakalliolla



Taistelun tiimellystä

Perjantaina oli noustava ajoissa, jos mieli ehtiä aamupalalle ennen ohjelman alkua. Kolme matkaseurueemme jäsenistä oli ilmoittautunut aamun miekkailusessioon, ja pian hikoilimme lateksiaseet käsissämme avaralla nurmikentällä. Ohjaajamme Smaug oli osaava otus, joka hallitsi kaikenlaisten tarjolla olleiden asetyyppien vahvuudet ja heikkoudet ja niille parhaiten sopivat taistelutavat, useimmilla osallistujilla oli hauskaa, ja jälkeenpäin kuulin, että harjoitukset oli venytetty tuplamittaisiksi, koska melkein kaikki halusivat jatkaa aseiden heiluttelua virallisen päättymisajan jälkeenkin. Itse suuntasin sen sijaan melontaretkelle.

Retken aloituspaikkaa oli vaikea löytää, sillä vaikka se oli merkitty kartalle, se sijaitsi hankalasti löydettävästi ryteikköisessä ja monipolkuisessa rantametsikössä, ja lisäksi osallistujia oli ohjeistettu hiukan epämääräisesti ”gather at the beach”. Kolmen kreikkalaistolkienistin kanssa ihmettelimme rantatiellä, tarkoittaako ”beach” pientä hiekkarantaista uimapoukamaa ja onko meidän tarkoituksemme vaeltaa sieltä joukolla kanoottien luo vai onko sittenkin tarkoitus lähteä etsimään oikeaa polkua metsästä. Jälkimmäinen vaihtoehto osoittautui oikeaksi ja löysimme lopulta perille Tumna Earin äärelle nippa nappa ajoissa.

Melominen oli hauskaa joskin myös vähän pelottavaa kanoottien kiikkeryyden takia, mutta matka Númenorin kallioiselle ja ryteikköiselle pikkusaarelle oli valitettavan lyhyt. Siellä kiersimme rasteja kuin kunnon partiolaiset, opimme sitomaan solmuja ja lausumaan adûnaicia ja tutustuimme saaren merkittäviin kaupunkeihin sekä Meneltarmaan sen keskellä. Sitten olikin jo hoppu lounaalle, edes Paluun vihreää oksaa ei ehditty jäädä alusten keuloihin virittelemään saarelta pois kiirehtiessämme.

Lounaan jälkeen suuntasin ainoana kontulaisena hobittien iltapäiväteelle. Se pidettiin ulkona ruokalan terassilla, jossa aurinko paahtoi armottomasti mutta tee, skonssit, kanelipullat ja seura olivat hyviä. Pakenin kuitenkin kuumuutta ennen kuin päästiin mustikkapiirakkaan asti, koska halusin hengähtää vähän aikaa varjossa ennen iltapäivän tanssiharjoitusta, johon osallistui puolet seurueestamme.

Tanssiminen tapahtui samalla nurmikentällä kuin miekkailukin mutta järkevästi sen reunassa niin, että pääsimme puiden varjoon. Toki se tarkoitti myös, että jouduimme loivaan rinteeseen, ja piirimme tuppasikin valumaan kunkin tanssin aikana alamäkeen ja aurinkoon. Mutta ei se mitään, tilanne korjattiin aina tanssien välissä, hauskaa oli ja jaksoimme hyvin pistää jalalla koreasti kahden tunnin ajan branlejen, pavanen, englantilaisten maalaistanssien ja muiden historiallisten tanssien merkeissä. Joku osanottajista huomauttikin, että tanssiharjoitukset tuppaavat yleensä olemaan hauskemmat kuin itse tanssiaiset.

Tanssista toivuttuamme aloimme valmistautua illan suureen ohjelmanumeroon, naamiaistanssiaisiin Armenelosissa. Kävi ilmi, ettei tanssiaisissa itse asiassa ollut tanssia lainkaan, mutta buffetruokaa sitäkin enemmän ja se oli hyvää. Illan emäntänä toimi majesteettinen Númenorin kuningatar upea pseudorokokooperuukki päässään, ja pukuloisto oli muutenkin melkoista. Henkilökohtainen suosikkini oli Númenorin saareksi pukeutunut norjalaistolkienisti.



Númenorin kuningatar

Kun olimme ahtaneet itsemme täyteen ruokaa ja seurustelleet hyvän tovin ruokasalissa, oli aika siirtyä joukolla Edorasiin eli mäen päällä seisovaan ohjelmahalliin, jossa meille esitettiin musikaali, käytännössä yhdeksän plus yhdeksän keskimaalaistettua musikaalinumeroa. Varsinkin Durin on the Roof oli mielestäni loistava (”If I had some mithril…”), mutta moni muukin esitys sekä kutkutti nauruhermoja että sai ihailemaan esiintyjien taitoja. Laulun Phantom of the Paths of the Dead myötä paljastui sekin, että Aragorn on itse asiassa sopraano. Väliajalla saimme viittä eri sorttia jäätelöä, jota sai annostella itse itselleen kuppiin ja santsata mielensä mukaan. Illan päätösnumerona oli Westernesse Story, jossa kaksi kilpailevaa jengiä, Uskolliset ja kuninkaan miehet, ottivat mittaa toisistaan. Sen jälkeen halukkaat suuntasivat vielä Bar Barbariin jatkoille.

Lauantaiaamu oli sen verran armollisempi, että kun skippasi akateemisen ohjelman, voi nukkua vaikka yhdeksään ja silti ehti aamupalalle ennen konsonanttiyhtye Patacarin konserttia. Se olikin kuulemisen arvoista, kun 13-henkinen laulajajoukko kajautti vuoron perään 14 kappaletta, yhden kullekin valarin jäsenelle. Osa lauluista oli kokonaan itse tehtyjä, osa sovituksia muista kappaleista, ja niiden tyylilajit vaihtelivat virkistävästi. Esimerkiksi Elberethin ylistyslaulu muistutti ortodoksista liturgiamusiikkia, Vairelle taas laulettiin rytmikäs kudontalaulu, jossa vuorottelivat lyhyet soolot ja niiden välissä kertautuva yhteissäkeistö. Lopuksi yhtye esitti encorena vielä laulun omasta seurastaan ja siitä, miten itse kukin heistä oli löytänyt sieltä oman paikkansa maailmassa, johon ei välttämättä muuten oikein koe sopivansa. ”Forodrim är vi!”



Númenorin tuho -livelautapeli

Konsertin jälkeen kävin vilkaisemassa, miltä näyttää livelautapeli aiheesta Númenorin tuho. Se vaikutti kovasti samantyyppiseltä kuin pöytälautapeli Salaisuuksien saari, mutta toki siinä oli oma erityinen hupinsa, kun katsoi oikeiden ihmisten ahtautumista yhä tiiviimmin pressulle piirretyn saaren alati väheneville, vielä vedenpinnan yläpuolella oleville alueille.

Lounaan jälkeen vuorossa olivat Forodrimin viralliset seremoniat, eli heidän Suuri Neuvostonsa asettui kaikessa kruunupäisessä ja viittapukuisessa komeudessaan riviin Edorasin lavalle tuoduille hienolla punaisella kankaalla peitetyille istuimille ja otti vastaan muiden seurojen lähetystöt. Kyseessä oli kuivan byrokratian sijaan suuri show, josta osa oli selkeästi sovittu etukäteen, osa taas oli Forodrimin puolelta ennalta käsikirjoittamatonta kuten oman seuramme virallinen tervehdys ja lahjan luovutus. Annoimme Forodrimille Kaksi tornia eli kaksi pulloa Black Tower -viiniä, ja ne otettiin ilmeisesti mielihyvin vastaan Heathertoesin nokkelan puheen saattelemina.



Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n onnittelukortti Forodrimille. Kortin aiheena Tornikukkuloiden haltiatornit länteen matkaamisen symbolina - ja siksi, että lahja Forodrimille oli kaksi pulloa Black Tower -viiniä. Kortin taiteilija Isilmírë

Yksi seurueemme jäsen jaksoi vielä miekkaillakin tässä välissä, ja käväisin katsomassa tätä suurta lopputaistelua Smaugin aarteesta. Kävi ilmi, että tarkoituksena oli todellakin kaikkien osallistujien yhdessä päihittää miekkailutreeneistä vastannut Smaug, joka tosin mainitsi, että ohjelman suunnitteluvaiheessa oletuksena oli ollut joukko lapsiosallistujia.

Nyt teini-ikäinen Smaug sen sijaan pinkoi pitkin laajaa nurmikenttää perässään lauma lateksiaseita heiluttavia aikuisia, mutta ilmeisesti kaikilla oli kuitenkin hauskaa. Aarre osoittautui lopulta kokoelmaksi suklaakolikoita, joista kaikki osallistujat saivat osansa.



Syntymäpäiväbanketti Armenelosissa

Seuraavaksi valmistauduimme varsinaiseen syntymäpäiväjuhlaan, lopulta neljän ja puolen tunnin mittaiseksi venyneeseen bankettiin, jossa seurojen viralliset edustajat istuivat pääpöydässä Forodrimin Korkean Neuvoston kanssa, me muut juhlan järjestäjien hyväksi katsomilla paikoilla. Sain itse kunnian istua Kööpenhaminan piskuisen Tolkien-seura Brin kolmen edustajan seurassa ja opin mm. sen, että paitsi oma seuransa, he ovat myös The Tolkien Societyn smial, mikä on kuulemma tuonut hauskaa lisäeloa heidän toimintaansa. Yksi heistä oli ollut mukana myös vuoden 1994 pohjoismaisilla Tolkien-festivaaleilla, ja muistelimme yhdessä mm. festivaalimarkkinoilla myytyjä nilkkaan kiinnitettäviä kulkusia.

Banketin aikana tarjoiltiin kolme hienoa ruokalajia tarkkaan valituilla (ja runsailla) juomilla höystettyinä, pidettiin puheita, nostettiin lukuisia maljoja ja jaettiin Forodrimin kunniamerkkejä. Heathertoes kävi Konnun virallisena edustajana vastaanottamassa toisen eli knight/dame-luokan Iltatähden. Lopulta, kun jälkiruuastakin oli jo hyvä tovi, banketti julistettiin virallisesti päättyneeksi ja Bar Barbar avatuksi. Meitä kehotettiin myös ottamaan mukaamme kunkin paikaltaan löytämä nimikoitu ja Forodrimin tunnuksin koristeltu hieno juomalasi, joka oli tarkoitettu muistoksi tapahtumasta – ja josta oli suotavaa juoda vain nimikointia vastapäätä olevalta reunalta, koska nimikointiin käytetyn kultavärin joutuminen suuhun ei kuulemma olisi terveellistä.



Toisen eli knight/dame-luokan Iltatähti

Jatkot Bar Barbarissa venyivät ilmeisesti pitkälle aamutunneille asti ja olivat hyvin hilpeät. Itse kuitenkin vetäydyin nukkumaan, koska myöhäisohjelmassa alun perin ollut yhteislaulelu nuotion äärellä oli peruttu sateen kasteltua nuotiopuut banketin aikana.

Seuraavana aamuna saimme todella runsaan ja monipuolisen aamiaisen, koska kaikki mahdolliset yli jääneet ruuat tapahtuman ajalta oli kerätty jääkaapeista ja pakastimista ja asetettu tarjolle. Olikin hyvä tankata tavallisen mysli-ja-leipä -aamupalan lisäksi mm. valkosipuliperunoita, munakokkelia, leivoksia ja jäätelöä, koska tiedossa oli vielä tapahtuman päätös ja sen jälkeen kolmen tunnin ajomatka Tukholmaan ennen seuraavaa ruokailumahdollisuutta.



Bar Barbar



Muistolasi

Päätösseremoniasta ei symboliikkaa puuttunut. Juhlaruhtinattaret (jubelfurstinnor) eli tapahtumasta päävastuussa olleet Ithiliel ja Arien upeissa kulta- ja hopeabrokadisissa virkaleningeissään kävivät lyhyesti läpi tapahtuman historian siitä asti, kun kahdeksan vuotta aiemmin päättivät hakea oikeutta sen järjestämiseen, ja aina toisen puhuessa toinen riisui osan asustaan, kunnes kummallakin oli yllään enää puvun alla ollut Forodrimin t-paita ja farkut. Sitten kumpikin tarttui luutaan ja totesi, että nyt siivotaan.

Mekin siirryimme majoitustiloihimme pakkaamaan ja siivoamaan omaa huonettamme, ja tuli suorastaan kotoisa olo, kun aivan Suomen miittien tapaan talossa majoitettuina olleet ihmiset etsiskelivät epätietoisina imureita ja moppeja, ja kun niitä sitten löytyi, ne siirtyivät kädestä käteen sitä mukaa kuin joku ryhmä sai oman alueensa siivottua. Englannin seuran edustaja totesi, että tämä oli hänelle aivan uusi kokemus, sillä heidän tapahtumansa järjestetään aina hotellimajoituksella, eikä kukaan silloin tietenkään siivoa lopuksi itse huonettaan. Vaan me suomalaisetpa olimme vanhoja konkareita loppusiivouksessa, ja hyvä niin, koska aikaa ei ollut mitenkään liikaa ennen kuin oli jo aika kantaa kamppeet bussiin ja lähteä paluumatkalle kohti ensin Tukholmaa ja sitten Suomemme suloisia rantoja.



Majoitusrakennuksemme lukunurkkaus

Sen verran hauska reissu oli, että yhdeksän vuoden kuluttua, kun Forodrimin parhaillaan meneillään oleva enneadi on kulunut loppuun, täytyy ehdottomasti lähteä taas mukaan juhlimaan.

Teksti ja valokuvat: Isilmírë

Tolkiensällskapet Forodrim

Kort om Forodrim

Forodrim är ett av Sveriges största Tolkiensällskap, baserat i Stockholm. Vi arbetar med att främja det midgårda universumet och värna saga & myt! I Forodrim finns det mängder av spännande aktiviteter att välja på; dansa medeltida danser, läsa böcker, äta choklad eller något helt annat!

Forodrim har en massa andra aktiviteter av olika storlek, allt från pampiga banketter till avslappnat samkväm. Det finns något som passar alla! I Forodrim kan du släppa vardagens stress och bara slappna av i en mysig midgårda miljö.

https://forodrim.org/

Viirilaulukilpailu

Ehdit vielä mukaan viirilaulukilpailuun!

Viirilaulu luo tunnelmaa miittien viirinnostoon, viirilaulu kuvaa seuramme henkeä ja tunnelmaa sanoina ja sävelinä. Legolas-lehden toimitukselle on saapunut jo kolme mainiota ehdotusta uudeksi viirilauluksi. Äänestystä viirilaulun valinnasta ei ole vielä järjestetty, joten sinulla on vielä tilaisuus luoda laulu ja osallistua näin tulevien miittien viirinnoston tunnelmaan! Voit sanoittaa ja säveltää kokonaan uuden laulun tai voit tehdä sanoituksen valmiiseen, tuttuun sävelmään. Jos luot sanoituksen valmiiseen sävellykseen, mainitse sanoituksen yhteydessä, minkä laulun sävelellä se on tarkoitus laulaa.

Lähetä viirilauluehdotuksesi tiedotusvastaavan sähköpostiin osoitteeseen tiedotusvastaava@suomentolkienseura.fi viimeistään 31.10.2026. Kilpailuun saapuneet ehdotukset julkaistaan marraskuussa 2026 ilmestyvässä Hobittilan Sanomissa ja Vihreässä Lohikäärmeessä, jossa myös äänestys toteutetaan.

Päästä luovuutesi valloilleen, ehkä juuri sinun laulusi nousee viirin kanssa korkealle tulevissa miiteissämme!

Kontuwiki – Satunnainen sivu

Kontuwiki on suomenkielinen hakuteos Keski-Maasta, J. R. R. Tolkienista, hänen teoksistaan, sekä kaikesta muusta, joka pohjautuu hänen töihinsä. Kontuwikissä on 6 373 artikkelia.

https://kontu.wiki/

Sivusto toteuttaa erinomaisesti seuramme tarkoitusta: J.R.R. Tolkienin teosten ja elämäntyön tuntemus ja tutkimus Suomessa, yhteyden luominen Tolkienista kiinnostuneiden välille niin Suomessa kuin ulkomailla, fantasiakirjallisuuden ja -elokuvien harrastamisen edistäminen ja alan verkkosivustojen kanssa yhteistyössä toimiminen.

Teeemme joka HobSanissa satunnaisen poiminnan tämän ainutlaatuisen tietopankin uumenista.

Paatsama

Paatsama (Ilex aquifolium, engl. holly-tree, holly, sindar ereg) Tarun Sormuksen herrasta sekä Keskeneräisten tarujen kirjan ja Húrinin lasten tarinan suomennoksessa tarkoittaa tavallisesti pienehköä ainavihantaa lehtipuuta, joka suomessa tunnetaan yleensä nimellä "orjanlaakeri" tai "piikkipaatsama", ja jonka lehdet ovat sivuiltaan piikikkäät. Punaiset marjat ovat ihmiselle myrkyllisiä.

Lisää paatsamasta Kontuwikissä:

https://kontu.wiki/Paatsama



Piikkipaatsaman oksa marjoineen. Kuva: Jürgen Howaldt / Wikimedia Commons.